

תוכן הפרקים הקדושים בפרשת "אמור"

בס"ד

שם הפרק עמוד

1. שהאור הוא גנוז 2
2. ל"ג בעומר – ענק יסוד עולם 3
3. חרב חדה על כל העולם 4
4. להבת אש יורדת על העולם 5
5. זהב הכוכבים ומלבושי הכבוד של הכהן 6
6. קפיצה אלפיים ק"מ ברגע 7
7. חגיגת המלך 8
8. שבעים אבנים יקרות 8
9. פינת הצדיק: רבנו חיים בן עטר.. פינת הקבלה... 9
10. ימות המשיח ותחיית המתים לא ביחד 10
11. פינת הזהב: חייו של רבי שמעון בר יוחאי. פרק ד' 11
12. הפינת הקטנה: הנביא חבקוק.. פינת המוסר... 12
13. דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום 13
14. הקב"ה יפתח לך את אוצרו הטוב 14
15. פינת הזהב: חייו של משה רבנו פרק ג' 15
16. פינת הזהב: חייו של משה רבנו פרק ג' 16

הברכות פה הם "קדושה עליונה" ובקשות מרבי שמעון בן יוחאי זי"ע"א. כתוב בזוהר הקדוש: שרבי שמעון שולט בחוכמתו על כל בני העולם"

מדי שבוע יופיע פרשת מתוך ה"זוהר הקדוש"
כמו כן פינות: הזהב, הצדיק, מוסר, נביאים, מלכים ועוד..
בברכה חמה! העורך ומו"ל: ב.אריה
ניתן להשיג את החוברת הקדושה
בטל. 0544-577956 B.ARYE@NETO.NET.il

למינויים: כל שבוע אצלך בבית

שהאור הוא גנוז

כתוב בפרשת השבוע: "ויאמר ה' אל משה אמור אל הכוהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו". אמר רבי יוסי: מה הטעם זה כנגד זה כמו שכתוב בפרשת קדושים: "ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעוני בות יומתו", וזאת כדי שימצאו כולם צדיקים קדושים טהורים. ועוד כתוב בפרשת השבוע: "אמור אל הכוהנים בני אהרן". מה הטעם כאן בני אהרון, וכי לא ידענו שבני אהרן הם? אלא בני אהרן ולא בני לוי, שאהרן שהוא התחלת כל כוהני העולם, שבו רצה הקדוש ברוך הוא מכולם כדי לעשות שלום בעולם. ומפני שאהרן ודרכיו העלו אותו לזה, שכל ימי אהרן היה עוסק להרבות שלום בעולם. ומפני שדרכיו כך, העלה אותו הקדוש ברוך הוא לזה להכניס שלום בפמליה שלמעלה, ומשום כך: "אמור אל הכוהנים בני אהרן". ועוד כתוב בפרשה: "אמור אל הכוהנים בני אהרן ואמרת אליהם". רבי יהודה פתח ואמר את הפסוק מתוך ספר תהילים: "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם". "מה רב טובך", כמה עליון ומכובד אותו אור עליון שנקרא טוב, שכתוב בפרשת בראשית: "וירא אלוקים את האור כי טוב", וזה הוא האור הגנוז, שבו עושה הקדוש ברוך הוא טוב לעולם, ולא מונע אותו בכל יום, וזאת מפני שבו מתקיים העולם ועומד עליו. "אשר צפנת ליראיך" כמו ששנינו, אור עליון עשה הקדוש ברוך הוא כאשר ברא את העולם, וגנז אותו לצדיקים לעתיד לבוא, וזה הוא שכתוב: "אשר צפנת ליראיך". "פעלת לחוסים בך", וזה פעלת הוא בזמן שנברא העולם, אותו האור היה עומד ומאיר מראש העולם לסוף העולם. וכאשר הסתכל הקדוש ברוך הוא לאלו הרשעים שעתידיים לעמוד בעולם, גנז את אותו האור, וזה כמו שאמר איוב: "וימנע מרשעים אורם". ועתיד להאיר לצדיקים לעולם הבא, וזה הוא אשר צפנת ליראיך, ועוד אמר הנביא מלאכי: "וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפה בכנפיה". בוא וראה, בשעה שכן אדם עומד ללכת לאותו עולם והוא בבית חוליו, באים עליו שלושה שלוחים, ורואה שם מה שלא יכול הבן אדם לראות כאשר הוא בזה העולם. ואותו היום יום הדין העליון הוא, שהמלך מבקש הפיקדון שלו. זכאי אותו הבן אדם שפיקודו משיב למלך כמו שניתן לו בתוכו. אם אותו פקדון נטנף בטינופי הגוף, מה יאמר לבעל הפיקדון.

ברכה לפרנסה טובה: לאברהם בן מנחם

ברכה לרפואה מהרה: לאברהם בן פנינה

זכה רבי שמעון שתתגלה נשמת משה רבינו ונודע שמשה רבינו נתגלגל ברבי שמעון. ידוע לנו כי חלק מהזהר נקרא בשם "רעיא מהימנא". רבי שמעון וחבריו, בכח ידיעתם עלו לגן עדן במקום הנפשות, והיו מתקבצים נשמות ומלאכים לצורך חיבור זה. ועיקר החיבור הוא זה לפרש טעמי המצוות, ואין מי שידעם כנפש של משה רבינו, לכן עיקר חיבור זה נעשה על ידי רועה נאמן. ונודע עוד כי משה רבנו מתנוצצת נשמתו בכל ישראל כאב לבנים, ועיקר התנוצצתו בלומדי תורה. ומשה רבנו תמיד התפלל שתורתו ומעשיו בהתנוצצותו בכל ישראל, יתקבלו ברצון ויתרצו מעשיו ליחד קודשא בריך הוא ושכינתה, ובזה להקל גזירות הגלות. וגם זאת הייתה כוונת רבי שמעון בחיבור זה, לבטל דינים קשים מעל בני ישראל בגלותם. ובכל דור ודור שחוכמת הקבלה מתגדלת והתווספו בהם, זוכים קודשא בריך הוא ושכינתה ולבטל גזרות רעות ולקבל משיחנו במהרה בימינו אמן.

אמר "בוצינא קדישא", הוא רבי שמעון, שהיה מדבר עם ה"רעיא מהימנא" שהוא נשמת משה רבינו, שהייתה מתגלה אליו. וזכה רבי שמעון לזה, לפי שהיה דוגמתו בחוכמה הזאת, שכמו שמשה רבנו היה רבן של כל הנביאים ושורש נשמתו היה כעין צינור לנבואה, כך דוגמתו היה רבי שמעון בשורש נשמתו צינור לכל החכמים בחוכמת הקבלה, ועל ידו הייתה נשפעת להם החוכמה. ומצד זה זכה רבי שמעון שתתגלה אליו נשמת משה רבנו ויגלה לו את רזי התורה. ועוד, כי נודע שמשה רבנו נתגלגל ברבי שמעון בר יוחאי.

בזהר מובא, שרבי שמעון פנה ל"רעיא מהימנא" ושאל ממנו סודות התורה. והמאור הקדוש ושאר החברים השתטחו לפניו. מיד כששמע דברים אלה שאמר רבי שמעון, שמח "רעיא מהימנא" וכן כל החברים ברכו אותו ואמרו: "רעיא מהימנא", אם לא אדם לעולם אלא לשמוע את זה. ולאחר שרבי שמעון והחברים שמעו את דבריו, נענו ואמרו: "ברוך אלוקים שזכינו לשמוע דברים מאותו הנקרא" רבן של כל הנביאים, רבן של כל החכמים, רבן של מלאכי השרת, שהקדוש ברוך הוא ושכינתו מדברים על פיו וכתב על ידיו סודות אלה שלא נשמעו כמוהן מאז מתן התורה ועד היום הזה.

גם משה רבנו "רעיא מהימנא" אמר לרבי שמעון: "מאור קדוש" אשרי חלקך שהקדוש ברוך הוא גילה לך מה שלא גילה לכל נביא וחווה. ומאז ואילך עלה ונתעלה והאיר את כל העולם כולו באור הפנימי של תורתו הקדושה. רבי שמעון בר יוחאי והחבריא היו מכונים בפי משה רבנו "תנאים ואמוראים", וכך הם נקראים בספר "רעיא מהימנא" שבזהר. והטעם הוא כנראה מפני שהדור שלהם היה דורם של סוף תקופת התנאים ותחילת דור האמוראים.

ז"ל

יחזקאל בן חביבה ואליהו

לעילוי נשמת:

חרב חדה על כל העולם

כתוב בפרשת השבוע: "בזוודש השביעי באזוד לזוודש יהיה לכם עֶבֶת עֶבֶתוֹן זִיכְרוֹן תְּרוּעָה בַּקָּרָא קָדֵשׁ". (ראש השנה). מצווה זו לתקוע שופר בראש השנה, שהוא יום הדין לעולם, שזה הוא היום שהירח מתכסה בו, והעולם עומד בדין. וזאת מפני שאותו המקטרג מחפה ומכסה ונועל הפתח של המלך, והוא המקום שהדין שורה לתבוע דין של העולם.

ואם תאמר איך ניתנת לו רשות לאותו המקטרג לחפות ולתבוע דין. אלא ודאי ביד המקטרג שם הקדוש ברוך הוא לתבוע דין על כל העולם, ונתן לו יום ידוע לתבוע לפניו כל דיני העולם. שהרי הקדוש ברוך הוא עשה אותו ושם אותו לפניו, להיות יראת הקדוש ברוך הוא עולה ושורה על הכול. וסוד זה אמר שלמה המלך במגילת קהלת: "והאלוקים עשה שיראו מלפניו" מה עשה? עשה את זה המקטרג והתקין אותו לפניו, בכדי להיות חרב חדה על כל העולם. וכל זה כדי שיפחדו מפני הקדוש ברוך הוא הכול, וזה הוא השוטר שתובע חטאי בני האדם ותובע דין, ותופס בני אדם והורג אותם ומכה אותם.

הכול כמו שיוצא מן הדין. כמו אותו ממונה בית דין שלמטה, שניתנת לו רשות להזכיר לפני בית הדין פלוני עשה כך ופלוני עבר על כך. ולתבוע עליהם דין. ושנינו, רשות ניתנת לאותו ממונה בית דין, לנעול על בית הדין הפתח, עד שיגזרו על כל מה שהוא יתבע, ואין רשות לבית דין לדחות אותו, וזאת מפני שאמר הנביא ישעיהו: "כי אני ה' אוהב משפט", והוא רוצה שהעולם יתקיים בדין, ולדעת שיש דין ויש דין.

אותו דבר שם הקדוש ברוך הוא לפניו את זה, שהוא יתבע דין לפני המלך על בני העולם. ובזה היום ניתנת לו רשות לכסות פתח המלך, והלבנה מכוסה בפנים, עד שייגזר הדין על כל בני העולם. ואף על פי שהכול גלוי לפני הקדוש ברוך הוא, לא רוצה אלא בדין. והכול בצורה אחת מעלה ומטה, מתקין כסא הדין בזה היום, והשוטר בא ותובע דין על כל מעשי העולם, כל אחד ואחד כפי דרכיו וכפי מה שעשה, ועדים באים ומעידים על כל מעשי בני העולם. ואלו הם עיני ה', שהם משוטטים בכל העולם, וכמה הם עיני ה' שאין להם חשבון אשר הולכים ומשוטטים בכל העולם, ורואים כל מעשי העולם.

מזוזות מהודרות למהדרין

לכניסת הבית

בגודל 20 על 20 ס"מ ישירות מסופר סת"ם

להבת אש יורדת על העולם

הדרגה הראשונה, היא דרגה שעומדת בצד של זה וזה צד החושך. וזה החושך הוא שעולה תוך הסתר של עשן האש, וזה כולל בגוון עשן אש ובגוון שחור. ואלו הם שלושה גוונים נבדלים לכמה צדדים, והם להתעקם בעיקומי העולם. וגוון העשן הזה הוא יורד לעולם ונכנס לכמה צדדים, וזה מתפשט בכל העולם ומסיט רוחות בני האדם בכעס, וזה להסיט את דרכם ולהתחזק בכעסם.

ועל כן כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: **"לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר"**. **"לא יהיה בך אל זר"** - זה זכר. **"ולא תשתחוה לאל נכר"** - וזו נקיבה. וזה הכעס הוא ששולט ומתגבר בתוך העולם, והוא נכנס בתוך בני האדם ומחזק אותם להרע. הגוון אש זה הגוון שהוא יורד לעולם, והוא נכנס לכמה צדדים להרע ולהרוג ולשפוך דמים ולהרוג את בני האדם.

וזה כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: **"אם יאמרו לכה אתנו רבה לדם נצפנה לנקי חינם"**. וזה מפני שיש שופכי דמים לחינם והורגים לחינם, ויש ששופכים דמים והורגים במלחמה, וכל זה מצד הזכר וזה מצד הנקיבה, צד הזכר שופך דמים לחינם כפי שאנו אומרים. ואילו הצד הנקיבה לעשות מלחמות ולהיהרג אלו באלו, וכל המלחמות והריגות אלו באלו מאותו צד הנקיבה הן באות. הגוון השחור, זה הגוון יורד לעולם, והוא יורד להתמנות על כל הפצעים והמכות והתפיסות הגופים ותליה וחנק, וזאת להרע תדיר לבני האדם.

ואלו שלושה גוונים נבדלים לכמה צדדי העולם והם מתפשטים אל תוך בני העולם. גוון עשן זה יורד בעולם, וזה הוא הגוון הראשון שיוצא מתוך הנקודה ששקועה מאותו צל שאנו אומרים שהוא המלאך הרשע ס.מ. אשר רוכב על הגמל. והוא הכעס שלבני האדם בלב הכעס. ותחת זה הממונה הזו יש אלף שש מאות ממונים חבלות מזיקים, שהם כעס בגופם של בני האדם. וזה מפני שיש רוגז ששולט בעולם לעשות דין. אבל הוא זה שהרוגז ששולט והוא נכנס בגופם של בני האדם, שהם כועסים בכעס הזה, וזה הכעס הוא יסוד כל שאר הגוונים לעשות בהם בנין כדי להרע. ומפני שזה העשן יוצא מתוך כעס האש העליונה שמלהטת, וזה הוא ראשון לאותו אש.

 לעילוי נשמת: יהודה בן משה ז"ל

 לעילוי נשמת: אסתר בת טובה ז"ל

זהב הכוכבים ומלבושי הכבוד של הכהן

קשר של זהב בזהב, כסף בכסף, נחושת בנחושת. ואלו של נחושת שלמטה הם לוקחים כח מנחושת מלמעלה, וכן הכול. ואלו הגוונים הם מתערבים אלו באלו, ולאחוז ולהתקשר אלו באלו. קרסי הזהב הם עומדים לקשר את אלו היריעות אחת באחת. וקרסי הנחושת הם עומדים לקשר את המשכן. ואלו כנגד אלו, והם כולם עומדים ככוכבים האלו שברקיע. וזאת כמו שמאירים הכוכבים ברקיע והם נראים, כך גם מאירים אלו קרסים במשכן, ומאירים אלו קרסים. והם נראים ככוכבים שעומדים בולטים לוחטים ונוצצים ואלו חמישים של זהב, וחמישים של נחושת ומאירים אלו כנגד אלו.

ומתוך אור שלמעלה יוצאת נציצה אחת שהיא נוצצת ומאירה בתוך מראה שהיא לא מאירה, ואותה נציצה היא כוללת מכל הגוונים שהם מאירים, והיא נקראת ארגמן. ובו כאשר הארגמן מכה באותו האור החשוך (תכלת), ואז יוצאת נציצה אחת אחרת שלא לוחטת, ומתערבות זו בזו, והם הם מהווים את לבושי הקודש, שבה מתלבש בהם מיכאל הכהן הגדול. וכאשר מתלבש בהם באלו לבושי כבוד, ואז נכנס לשמש בקודש, ועד שהוא לא לבוש במלבושים אלו לא היה נכנס לקודש. וזה אנו למדים כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת משפטים: "ויבוא משה בתוך הענן ויעל אל ההר", ומפה אנו למדים שמה היה מתלבש בענן. וכאשר היה מתלבש בתוך הענן, ואז "ויעל אל ההר". ועד שלא התלבש בו לא היה יכול להיכנס לפניו. כמו כן הכהן הגדול לא היה נכנס לקודש, וזאת עד שהיה מתלבש באלו לבושים בכדי להיכנס לקודש. ומפני שיצאו מסודות עליונים, והם זה כמו שלמעלה, והם נקראים בגדי שרד. וזאת מפני שנשאר מאלו לבושים עליונים, מפני שהם שזה ממה שנשאר מאורות הזיווים העליונים. "תכלת וארגמן" הם גוני הסוד של השם הקדוש שהוא נקרא שם מלא יקו"ק אלוקים. וזה הוא סוד להתלבש הכהן הגדול להיכנס לקודש. "תולעת השני", אלו גווני אדום תכלת וארגמן ושהוא כולל בכל אלו הגוונים. ומתוך שהוא מתלבש בהם בלבושי גוונים אלו, הוא היה נכנס לפניו ולא היו דוחים אותו לחוץ.

בוא וראה, הנשמה היא לא עולה להראות לפני המלך הקדוש, וזאת עד שהיא זוכה להתלבש בלבוש שלמעלה להראות שם. וכן כמו כן היא לא יורדת למטה עד שמתלבשת בלבוש זה של העולם הזה.

ברכה לרפואה מהרה: ליעל בת נעמי

ברכה לרפואה מהרה: לשרה בת מרים

ברכה לרפואה מהרה: שמואל בן לוסיא

קפיצה אלפיים ק"מ ברגע

פתח ואמר פסוק מתוך מגילת קהלת: **"יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אליהם כמעשה צדיקים אמרתי שגם זה הבל"**.

בוא וראה, במעשה היה בן אדם אחד שהיה הולך עם קביים, והיה הולך בדרך, ופגש בשני חכמים אדוני הדור ובעלי חוכמת התורה. אמר להם בעל הקביים: שלום עליכם חכמים, שמעתי עליכם שאתם חכמי הדור, לאיזה מקום אתם הולכים? אמרו לו: למקום פלוני. וזה היה בערב שבת, ואמר להם: גם אני הולך לשם, אלך ואכין לכם מקום בית מושבכם אם אתם רוצים? אמרו לו החכמים: והרי אנחנו עם סוסים ואתה בלי רגליים, איך יתכן שאתה יכול לעשות את זה? אמר להם: אף על פי שאתם רוכבים על בהמות שרצות מהר, ואני חיגר בלי רגליים, אם אתם רוצים אני אקדים ולהכין להם את השבת. הם היו המומים ותמהו. וכשהחזירו את ראשם אצלו וראו אותו שהיה רץ כשרביט של כוכב.

ועשה להם קפיצה והם מצאו את עצמם בתוך מערה כהרף עין. אמר להם שם של ארבעים ושניים אותיות, והקפיץ אותם חמש מאות פרסאות (כ-2000 ק"מ) ברגע אחד ומצאו את עצמם בתוך המערה. ואמר להם: חכמים היכנסו. ונכנסו אחריו מערה בתוך מערה, עד שנכנסו והגיעו לפרדס אחד. והיה שם אותו בעל קביים מתפשט מאותו גוף שהיה עם קביים, ומתלבש בגוף אחר, שפניו היו מאירים כשמש, והוא היה יושב על כסא מלכות, ושלוש מאות תלמידיו תחת הכסא לרגליו. והיו קוראים: "הבל הבלים אמר קהלת". והיו קוראים את הפסוק הזה פעמים רבות ובלי חשבון. אמרו להם אלו החכמים: אדוני הדור מה זה, וכי אין פסוק אחר במגילת קהלת? מייד קם אותו בעל הקביים שהיה יושב על הכסא, ואחז בידיהם והכניס אותם לתוך שבעה היכלות, ובכל היכל והיכל היה כתוב: **"הבל הבלים"**. ובהיכל השביעי היה נשר ועטרה בפיו, ודמות יונה באותה עטרה, והיה כתוב בעטרה, כל מי שלא יודע באלו הבלים ובסוד הכמוס שלהם, שעליו נאמר בתורה: **"והזר הקרב יומת"**, מיד חזרו הם לאחור.

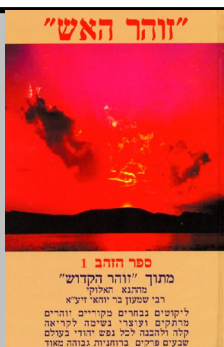
אמר להם אותו בעל קביים, אתם חכמים אדוני הדור, שהלכתי אחריכם עד עתה לדעת את חוכמתכם, ובודאי אין אתם חכמים. שודאי בזה הפסוק עשיתי את כל הבניין הזה, ובו הייתי טס העולם בטיסה אחת, ופעם בשתיים, ופעם בשלוש, ופעם בארבע, ופעם בחמש, ופעם בשש, ופעם בשבע. ואנחנו בזו הארץ, אנחנו כולם הולכים בעלי קביים. וזה הפסוק ירשתי מאבא, ואבא מאביו, ועד הדורות כולם. נתן להם ממון רב והחזיר אותם במקומם כהרף עין.

מתוך הספר "זוהר האש"

הספר שריתק את העולם היהודי !!!

"זוהר האש" ספר הזהב 1

על פי "הזוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. בשבעים פרקים. לקריאה קלה ומעודנת ולהבנה לכל נפש יהודי. בכריכה ו-200 עמודים על סודות החיים והמוות ועל סודות הנשמה, ורבדים עמוקים ומרתקים.

"זוהר האש"

ספר הזהב 1
מתוך "זוהר הקדוש"
התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליקטים נבחרים בתוה"ש וזוה"ק
מרתקים ועוצרי נשימה לכריאת
קלה ולחבנה ללב נפש יהודי בעולם
מצליח פורים ברוחניות ובהנהגה

”חגיגת המלך”

למלך שעשה חגיגה לבנו היחידי, עיטר אותו בעטרה עליונה, מינה אותו המלך על הכל. בזה היום שמחה לכל. שוטר אחד שהופקד על הדין של בני האדם, היו בידו אנשים שצריכים הריגה, אנשים שצריכים מלקות. מפני כבוד זה היום של שמחת המלך, עזב את דיניו ושמר על שמחת המלך. כך אותו יום חגיגת המלך עם המלכה, שמחת אבא ואמא עליו. שמחת עליונים ותחתונים. בשמחת המלך כולם שמחים ולא יצטערו בו. ועל זה כתב הנביא ישעיהו: **”וקראת לשבת עונג”** מהו עונג? עונג לא נמצא אלא למעלה במקום שיש קודש עליון שורה עליו, כמו שאתה אומר: **”אז תתענג על ה’”**, זה העונג על ה’ הוא. וזה היום שהוא חגיגת המלך, מתעטר באותה עטרה של עונג, וזה הוא שכתוב: **”וקראת לשבת עונג”** מה שלא בשאר הימים. בזה היום שלוש סעודותיהם צריכים בני המלך לזמן ולסדר שולחנות, מפני כבוד המלך, והאדם לא יסדר שני שולחנות בכל סעודה, מפני שכתוב בספר שמואל ב’: **”על שולחן המלך תמיד הוא אוכל”**.

”שבעים אבנים יקרות”

ולמדנו שהתורה שצריך לו לעמול בזה הלילה, תורה שבעל פה, כדי שיטהרו כאחד ממעין הנחל העמוק. אחר כך ביום הזה יביא תורה שבכתב, ויתחבר בה וימצאו כאחד בזיווג אחד למעלה, ואז מכריזים עליו ואומרים כמו שכתב הנביא ישעיהו: **”ואני זאת בריתי אותם אמר ה’ רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתני בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה’ מעתה ועד עולם”**. ועל כן חסידים ראשונים לא היו ישנים בזה הלילה, והיו עמלים בתורה, ואומרים: נבוא לרשת ירושה קדושה לנו ולבנינו בשני עולמות, ושניהם מתעטרים על ראש אלו שזוכים לכך. רבי שמעון כך אמר: בשעה שנאספים החברים בלילה הזה אצלו, נבוא לתקן תכשיטי בכלה, כדי שתמצא למחר בתכשיטיה ותיקוניה אצל המלך כמו כיאות. בוא וראה, החברים מתקנים בזה הלילה תכשיטיה לכלה ומעטרים אותה בעטרותיה לגבי המלך ומי מתקן את המלך בזה הלילה למלך שהיה לו בן יחידי, בא לזווג אותו במלכה עליונה, מה עשתה אמו, כל אותו הלילה נכנסה לבית גנוזה, והוציאה עטרה עליונה בשבעים אבנים יקרות ועיטרה אותו, הוציאה לבושי צמר דק ונקי והלבישה אותו, ותיקנה אותו בתיקוני המלכים. אחר כך נכנסה לבית הכלה, ראתה נערוthיה אשר מכינים עטרוthיה ולבושיה ותכשיטיה לתקן אותה, אמרה להם הרי הכינותי בית טבילה, מקום שמים נובעים וכל ריחות ובשמים סביב אלו המים, לטהר את כלתי, תבוא כלתי המלכה של בני ונערוthיה, ויטהרו באותו מקום שהכינותי, באותו בית הטבילה של מים נובעים שעמי, אחר כך תקנו אותה בתכשיטיה, הלבישו לה לבושיה, עטרו אותה בעטרוthיה.

ברכה גדולה והצלחה: לשרון בובליל ולכל משפחתו

פינת הצדיק

השבוע:

"רבנו חיים בן עטר"

רבנו חיים בן עטר נולד בשנת תנ"ו בעיר סאלו לאביו הרב משה בן הגאון הקדוש רבי חיים ז"ל ממשפחת מעוטרת מגולי ספרד. ובשנת תס"ה בימי הרדיפות בפיס ובסאלו היה מוכרח רבנו חיים הזקן עם החכם רבי משה ומשפחתו הנכבדה לעזוב את ממונם ולבוא לעיר "מכנאס" רבנו התחתן עם האשה מרת פאדוניא בת רבי משה בן רבי שם טוב. ובימי עלומיו למד והעמיד הרבה תלמידים. בעיר ליוורנו השלים רבנו את ספרו "אור החיים" על התורה והוא השלישי לספריו. ועד היום נוהגים החסידים ללמוד באור ליום ו' ובליל שבת קודש ספר אור החיים על התורה. ובהיותו בן 36 חיבר את ספרו הנכבד "חפץ ה'" וכל גדולי המערב העידו על גודלו בתורה. בעת הלימוד היה יושב מעוטף בטליתו ותפילין לזרועו ומתנהג בחסידות ובענווה. בחוכמת הקבלה היה לרבינו יד ושם כאחד הגדולים אשר בארץ והציב את חידושו על יסוד חוכמת הקבלה. בשנת תק"א עלה לישראל, ופתח שתי ישיבות אחת הנגלה ואחת בנסתר שבה למדו קבלה. ועוד אמר הבעש"ט על רבינו שנשמחו היא מרוח דוד ובכל לילה היה שומע תורה מפי הקב"ה והיה מיורדי המרכבה ומרוח הקודש אמיתי. והחיד"א למד ממנו תורה. בט"ו תמוז תק"ג נפטר רבנו בירושלים, ומקום מנוחתו בהר הזיתים סמוך למרן הפרי חדש.

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

פינת הקבלה

השבוע:

"בריאת העולם"

בוא ונמשיך ונתבונן ברצון האלוקי וביצירת האלוקית. והעולם שאנו חיים בו ושנבנה בששת ימי בראשית, ועבר את השלבים. ואנו נסביר את המודל הזה "רצון- מחשבה- מעשה" קבע הבורא ובכך יצר את הרקע לפעולות האדם באותו מודל. תחילה היה הרצון, הרצון האלוקי לברוא את העולם והרצון הוא כמו מחשבה הוא דבר נסתר וידוע רק לבעליו. בנייתו של בית, רצוננו חבוי בתוכנו, בפנימיותנו. רצוננו הוא שלנו, ואין לנו שותפים. רצון האדם הוא במהותו ועצמותו. לרצון הזה יש אפשרות להתגלות ולצאת החוצה, וזה שבאופן שלאחרים תהיה ידיעה ואפילו שותפות בו. שבכך יצא הרצון מן הנסתר אל הנגלה, מן הכוח אל הפועל. ואכן בריאת העולם הוא גילוי רצונו של הבורא, כלומר עם בריאת העולם נתגלה שהיה רצון מלפניו לברוא את העולם. גם ביצירת האלוקית אין אנו יכולים להסיק מסקנה מכל יכולתו של הבורא. אדרבא, מתוך שאנו מאמינים שיכולת הבורא היא לא מוגבלת ורצונו איננו מוגבל, והרי אין דבר שימנע מהבורא לברוא עולם אחר, והוא מושלם יותר, ואם בכל זאת ברא את העולם כפי שהוא, בגלל שהבורא הגביל את רצונו בגלל תכלית מסוימת שקבע לעצמו. נמצא, שהבורא קבע תכלית לבריאת העולם ובתכלית זו הגביל הבורא יתברך את רצונו וברא את העולם לא בכל יכולתו אלא ביכולתו המגבלת.

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

ימות המשיח ותחיית המתים לא- ביחד

אמר רבי יוסי: כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרת תולדות: "ויעקב נתן לעשו לזום ונזיר עדשים". מהו "עדשים"? הם עגולים והם כעיגול וגלגל שהוא טובב את העולם. כלומר שאינו שוכח את דרכו. וכך הוא הבן אדם באותו זמן. וזאת שאף על פי שכל אותו האדם טוב ויש לו כבוד ושלימות יהיה בו. וזהו דרכו של העולם לאכול וגם לשתות והוא לא שוכח. ועוד שנינו שארבע רוחות העולם הם מנשבים. ועוד עתיד הקדוש ברוך הוא לעורר רוח אחד לקיים את הגוף. ושהוא יהיה כלול מאותו ארבע רוחות. וזה כמו שאמר הנביא יחזקאל: "ויאמר אלי הינבא אל הרוח הינבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר א- ד- נ-י ה' מארבע רוחות בואי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו". בארבע זה לא כתוב אלא כתוב "מארבע רוחות העולם. ושיהא בהם וכלול מארבעתם. ועוד שנינו את אותו הרוח והוא הרוח המוליד. והוא הרוח שהוא אוכל וגם שותה. ואין בין העולם הזה לימות המשיח וזאת אלא הוא השעבוד מלכויות בלבד הן. ואין בין העולם הזה לבין לתחיית המתים אלא היא נקיות ובעיקר השגת הידיעה. והסיף עוד ואמר רב נחמן שיש גם אריכות ימים.

אמר רב יוסף: וכי ימות המשיח ותחיית המתים הם לא יהיו ביחד ובאותו זמן. אמר לו לא. ששנינו שבית המקדש קדם לקבוץ גלויות. וקבוץ גלויות הם קודם לתחיית המתים. ותחיית המתים הוא יהיה האחרון שבכולם. ומניין אנו למדים מכך כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "בונה ירושלים ה' נידחי ישראל יכנס הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם". וזו היא תחיית המתים שהיא הרפואה לשבורי לב על מתייהם שמתו. בונה את ירושלים תחילה, ואחריו יהיו נידחי ישראל יכנס, ואחר כך והרופא לשבורי לב והוא אחרון על הכל.

שנינו קודם, ארבעים שנה לפני קודם קיבוץ גלויות לתחיית המתים. וזה כמו שכתוב בתורה: "ויהי יצחק בן ארבעים שנה" ואלו הם ארבעים שנה ומה מעשיהם. בא ואמר רבי כהנא אמר רבי ברוקא: מקיבוץ גלויות עד תחיית המתים, עוד יהיו הרבה וכמה צרות וכמה מלחמות הם יתעוררו על ישראל. ואשרי הוא הנמלט מהם כמו שכתוב בתנ"ך בספר דניאל: "ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר". ועוד אמר רבי יהודה: מכאן, הם יתלבנו ויתבררו וייצרפו רבים. אמר רבי יצחק: ומכאן וזה כמו שאומר הנביא זכריה: "וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב" ובאותה הימים הם יהיו ימים אשר לא יאמרו אין לי בהם חפץ. ומאותה שעה שיעברו כל הצרות ואז יגיע תחיית המתים וזה ארבעים שנה.

רב הונא אמר: בוא וראה מה שכתוב בספר יהושע: "כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תום כל הגוי אנשי המלחמה היוצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול ה' אשר השבע ה' להם לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע ה' לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש" ואלו הם אשר לא שמעו בקול הקדוש ברוך הוא. וזה אותו דבר כאן. אמר רב יוסף: כל אלו דבר אחד הם אמרו. ולסוף ארבעים שנה שכל הצרות כאשר יעברו וכל הרשעים יכלו, ואז יחיו המתים שהם שוני עפר. מה הטעם משום שכתוב ואמר הנביא נחום: "לא תקום פעמיים צרה" ודי להם במה שהם עברו. ובו בזמן תחיית המתים אז יתישב העולם ביישובו וזה הוא כמו שאמר הנביא זכריה: "ביום ההוא יהיה ה' ושמנו אחד".

זכרם של: **חיה לנה בת יצחק ושתי בנותיה ז"ל**
שנספו ונרצחו בשואה יהי זכרם ברוך.

אמר רבי שמעון לבנו: ראה כמה חביבות מצוות ישראל ונחה דעתו. כי גם בחיי החומר ישנו תפקידי רוחני לאדם. הם כאמור הלכו לטבריה להתרפא במעיינות החמים שם, וכאשר הבריאו רבי שמעון ובנו רבי אלעזר, אמר רבי שמעון בר יוחאי: עלי לתקן דבר מה לטובת המקום, כמו שעשה יעקב בבואו לשכם. ונודע לו, כי יש מקום בטבריה שהוא ספק טומאת המת, והכהנים נאלצים לעקוף אותו. אז לקח רבי שמעון תורמוסים וזרקן לאדמה, ובדק לאחר מכן את האדמה, כל מקום שהאדמה הייתה רכה - ידע מזה שהיה שם מת. וכל מקום שהאדמה הייתה קשה - ידוע שהמקום היה טהור. ועוד כתוב שהיה נס, שבכל מקום שהיה קבור מת היה המת צף ועולה, וכך הוא טיהר את המקום. ועל ידי שמא שאירע לו במערה זכה רבי שמעון לגדלות מיוחדת בתורה. "הניסים שנעשו לרבי שמעון". מי שמזכה את הרבים: ומלמד תורה לעם הארץ - זוכה שבקשותיו מתמלאת.

אמר רב שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: "כל המלמד את עם הארץ - נהיה כביכול כפיו של הקדוש ברוך הוא, ואפילו שהקדוש ברוך הוא גוזר גזירה - מבטלה בשבילו. הצדיקים הם בעלי דרגה אמונה ובטחון גבוהה עד שאין הבדל בין נס לטבע. כמו שרבי חנינא בן דוסא לבתו: מי שיאמר לשמן ידלוק יאמר גם לחומץ וידלוק, אצלו אין הבדל בין השמן לחומץ. וזאת כיוון שהוא רואה בכל רק את ההשגחה העליונה. ועוד נס היה שכתוב בגמרא במסכת "ברכות": שפעם אחת חלה אנושות בנו של רבן יוחנן בן זכאי, ופנה רבן יוחנן אל תלמידו רבי חנינא בן דוסא וביקשו: חנינא בני, בקש עליו רחמים שיחיה, הניח רבי חנינא את ראשו על ברכיו וביקש עליו רחמים והוא הבריא וחי. אמר רבן יוחנן בן זכאי: אלמלא הטיח בן זכאי את ראשו בין ברכיו כל היום - לא היו משגיחים עליו. אמרה לו אשתו: וכי חנינא תלמידך גדול ממך? ענה לה רבן יוחנן, לא. אלא הוא דומה לעבד לפני המלך, ואילו אני דומה לשר המלך. לאור האמור נוכל להבין, מדוע זכה רבי שמעון בר יוחאי שנעשו הרבה ניסים עבורו ועל ידו. לאור האמור נוכל להבין מדוע זכה רבי שמעון בר יוחאי שנעשו הרבה ניסים עבורו ועל ידו. בגמרא מסופר בעת שגזרו הרומאים גזירות, לבטל מהם: שבת, מילה וטהרה המשפחה, הצליח רבי ראובן האצטרובלי שהסתיר את יהדותו, לבטלם שהסביר לרומאים, כי על ידי הגזירות האלו הם מחזקים את היהודים, על ידי שיתרבו ויתעשרו יותר בגלל הגזירות. אך נוכחו שהוא יהודי, חזרו וגזרו שוב. ואז היה צורך לשלוח משלחת לרומאים שתפעל לבטל את הגזירות. ואז אמרו חכמי הדור: מי ילך? ואז החליטו: שרבי שמעון בר יוחאי שהוא מלומד בניסים. ואז יצטרף עימו רבי אלעזר בן רבי יוסי שחלה, ואז התפלל עליו רבי שמעון, ורבי אלעזר התרפא. בעודם בדרך אל הקיסר, בא אליהם השד בשם בן תמליון ואמר להם: רצונכם שאבוא עימכם בכדי לבטל את הגזירה, בכה רבי שמעון ואמר: מה שפחה של בית אבא (הגר שפחת אברהם) ונזדמנו לה שלושה מלאכים, ואני לא פעם אחת, ובכל זאת, יבוא הפעם הנס, ואז הקדים בן תמליון ונכנס לתוך בתו של הקיסר, ואז הנסיכה החלת משתגעת וצועקת: הביאו לי את רבי שמעון בר יוחאי, וכשהגיע רבי שמעון לרומא, הוא ביקש מהשד לצאת מתוך גופה של בת הקיסר וכך התרפאה, ובשכר זה הרשו לו לבקש מה שהוא ירצה.

ורבי שמעון נכנס לגנזי הקיסר והוציא את שטר הגזירות וקרע אותו ובכך הוא ביטל את כל הגזירות. פעם אחד יצא אחד מתלמידיו של רבי שמעון לחוץ לארץ והתעשר, וכשחזר לארץ שהוא עשיר התקנאו חבריו לספסל הלימודים, וגם הם רצו לצאת לחוץ לארץ להתעשר, והדבר נודע לרבי שמעון, ואז קרא לכל תלמידיו והוציאם אל בקעה אחת מחוץ למירון, וקרא: "בקעה בקעה המלאי דינרי זהב, והיא התמלאה בדינרי זהב, ואמר לתלמידיו: אם זהב אתם מבקשים זהב, הרי זהב לפניכם, אבל דעו מי שנוטל עכשיו-הוא נוטל את חלקו שבעולם הבא. שאין מתן שכרה של התורה אלא בעולם הבא. וכך מנע מהם לצאת לחוץ לארץ על ידי הנס שהראה להם. פעם אחד ראה אדם שסמך על פסקו ושפסק נגד החכמים, והקפיד עליו רבי שמעון ואמר: הרי הוא פורץ גדר- וישכנו נחש, וכך קרה לו.

לעילוי נשמת: **גניה יחזקאלי בת צ' חלה ז"ל**

לעילוי נשמת: **שלמה יחזקאל בן יפה ז"ל**

בן המלך

לכן יש להודיע עניין הנשמה, כוחה וגבורתה, ואז תשים שכלך אל היסוד העליון. והוא דומה לזה העניין לבן מלך, שהיה תינוק בן שנה או שנתיים, שנגנב מבית אביו, והוליכוהו לרחוק של ארבע אלף ק"מ, וגדל בבית כפרי, ולא חשב ולא זכר אחר מלכותו, כי לא הכיר ולא ידע. ואחר שעמד על דעתו, בא אליו אחד ובישרו ואמר לו אתה בן מלך! אבל לא אמר לו איזה מלך הוא אביו. אז גבה ליבו קצת. ואחר כך בא אליו מבשר אחר, ואמר לו איזה מלך הוא אביו ואמר לו את מדינתו וארצו, ואז גבה ליבו יותר ויתאוהו ללכת שם. ואפילו אם אלך שם, לא יחושו בי, כי לא מכירים אותי. אחר כך שמע המלך היכן בנו, ושלח אחריו מבני ביתו שהכירו סימנים בגופו, ושלח עימהם שרים רבים ונכבדים ובגדי מלכות, להביא את בנו אצלו. באו והכירוהו ואז גבה ליבו מאוד! ואחר שהלבישוהו בגדי מלכות והרכיבוהו על סוס המלך, והיה לו לב מלך, וליבו גבה מאוד מאוד. כך היא עניין הנשמה - היא בת מלך, שהיא נפוחה באדם מכסא הכבוד והוא בגוף המלוכלך, והיא נמשכת אחר תאוות הגוף ושוכחת אביה שהוא המלך העליון. ובעת שמלמדים אותה התורה, ואז היא מתעוררת לחשוב למעלה, ואומרים לה שהיא נבראת ממי שברא אותה - אז היא מתעלה יותר ויותר. ובעת שמלמדים אותה סוד ייחוד הקדוש ברוך הוא וסוד חוכמת הנשמה, ואז היא לובשת בגדי מלכות ונכנסת בסוד היראה.

ברכה לזיווג מהרה: לאירנה בת יעל

"הנביא חבקוק"

פתח רבי שמעון ובנה, ואמר מספר הנביא חבקוק: "ה' שמעתי שמעך יראתי" זה הפסוק חבקוק אמרו בשעה שראה מיתתו והתקיים על ידי אלישע הנביא. מדוע נקרא "חבקוק", בגלל שכחוב בספר מלכים ב': "למועד הזה כעת חיה את חובקת בן". וזה בן השונמית היה, ושני חבוקים היו, אחד של אמו אחד של אלישע, שכחוב בספר מלכים ב': "ויישם פיו אל פיו". מצאנו בספר של שלמה המלך, שם חקוק של שבעים ושתיים שמות נחקק עליו בתיבות. בגלל שאותיות האלף-בית שחקק אביו דוד המלך בתחילה וכאשר מת דוד פרחו ממנו. ועתה שאלישע חבק אתו חקק בו כל אלו אותיות של שבעים ושניים שמות. ואותיות של אלו שבעים ושניים שמות חקוקים, שהן מאתיים ושש עשרה אותיות, וכל האותיות חקק ברוחו של אלישע, כדי לקיים אותו באותיות של שבעים ושניים שמות וקרא אותו חבקוק. השם שהשלים לכל הצדדים. השלים לחיבוקים כנאמר, והשלים לסוד של מאתיים ושש עשרה אותיות של השם הקדוש. בתיבות ובאותיות אלו התקיים להחזיר רוחו, ובאותיות כל גופו על קיומו ועל זה נקרא חבקוק. זה מאתיים ושש עשרה שהם: "חבקוק" יראה "גבורה" אריה."

ברכה לזיווג מהרה: לקטי בת יעל

"דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום"

רבי ייסא ורבי חזקיה היו הולכים בדרך מקפוטקיא לכוון לוד והיה עימם יהודי אחד במשא של מלבושים על החמור. בעוד הם הולכים אמר רבי ייסא לרבי חזקיה פתח פיך ואמור דבר אחד מאלו דברים מעולים מתוך התורה, שאתה אומר בכל יום לפני הנר הקדוש. רבי חזקיה פתח את דבריו ואמר את הפסוק הידוע מתוך הספר משלי: "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום". דרכיה דרכי נועם -- אלו הם דרכי התורה, שכל מי שהולך בדרכי התורה, אז הקדוש ברוך הוא משרה עליו את נעימות השכינה אשר לא תזוז ממנו לעולמים. "וכל נתיבותיה שלום", הם שכל נתיבות התורה כולם שלום. ועוד שלום לו למעלה, וגם שלום לו למטה. ועוד שלום לו בעולם הזה ושלום לו בעולם הבא. אלו היו דבריו של רבי חזקיה, קם אותו יהודי שהיה עימם ואמר להם אני יהודי מאיסתר (על פי שם המטבע) שהיה בכיסו ובזה הפסוק הזה נמצא. אז רבי ייסא ורבי חזקיה שאלו אותו מניין לך? אמר להם מאבא שלי שמעתי ולמדתי כאן שהפסוק הזה הוא טוב. פתח אותו יהודי ואמר את הפסוק הזה הוא בשני גוונים הוא ובשני צדדים. קרוא בו "דרכים" וקרוא בו "נתיבות" ועוד קורא בו "נועם" וקרוא בו "שלום". ומי הם הדרכים ומי הם נתיבות. מי הוא נועם ומי הוא שלום.

אלא הוא "דרכיה דרכי נועם", נועם זהו שכתב הנביא ישעיהו: "הנותן בים דרך", היא דרך פתוחה לכל, כזה הדרך שהיא פתוחה לכל בן אדם. כך היא דרכיה דרכי נועם -- אלו אותם הדרכים שהם פתוחים מהאבות, שכרו בים הגדול ונכנסו בתוכו, והם דרכים פתוחים לכל עבר ולכל צדדי העולם. וזה "נועם" -- הוא נעימות שיוצאת מהעולם הבא, ומהעולם הבא הם מאירים כל נרות ופורשים אורות לכל עבר, ואותו טוב ואותו אור של העולם הבא שהם יונקים ויורשים מהאבות, והם נקראו נועם. דבר אחר לפסוק הוא, עולם הבא הוא נקרא "נועם". וכאשר מתעורר העולם הבא הכול שמחה וכל טוב וכל אורות וכל חירות העולם מתעורר, ומשום כך נקרא נועם. ועל כן שנינו שהרשעים שהם יהיו בתוך הגיהנום ובו בשעה שנכנסת השבת הקדושה אז כולם נחים, ולכן יש להם חירות ומנוחה עד שהשבת יוצאת, אז יש לנו לעורר שמחה עלינו, שניצל מאותו עונש שהרשעים שנידונים מאותה שעה והלאה. ועוד יש לנו להתעורר ולומר כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "ויהי נועם ה' אלוקינו עלינו" וזה הוא נועם עליון ושמחת הכול, ועל כן "דרכיה דרכי נועם". מי הן נתיבותיה? אלו הם שבילים שהן יוצאים מלמעלה, וכולם נאחזים באותם ברית יחידי שהיא נקראת שלום, והוא שלום הבית, והיא מכניסה אותם לים הגדול שכאשר הוא בחזקו, ואז הוא לו שלום וזה הוא כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "וכל נתיבותיה שלום". בוא וראה, יוסף הצדיק הוא ברית שלום היה, והוא היה מלך ושולט על ארץ מצרים, וזאת שיעקב אבינו שמפני שהסתלקה ממנו השכינה אז הוא לא היה יודע.

לעילוי נשמת: דינה הררי בת מרימה ז"ל

"הקב"ה יפתח לך את אוצרו הטוב"

זכאי הוא הבן אדם שהוא נשמר ללכת בדרך האמת ולהתדבק בהקדוש ברוך הוא תדיר כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר דברים בפרשת עקב: "את ה' אלוקיך תירא אותו ובו תדבק ובשמו תשבֹע", ובו תשבֹע לא כתוב, אלא בשמו. מהו תשבֹע? כמו שהעמדנו להיות נדבק באמונתו והוא בסוד האמונה.

שבעה דרגות למעלה הם עליונות על הכול בסוד שלימות האמונה. וסוד של שבעה דרגות שלמטה מהם, שהם חיבור אחד וקישור אחד אלו באלו, ולהיות כולם אחד. ומשום כך כמו שכתוב בספר מלכים א': "שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום", והכול אחד והם קישור אחד. ועל כן כתוב "ובשמו תשבֹע" ממעלה וממטה.

וזכאי הוא מי שזוכה להידבק בו בהקדוש ברוך הוא כיאות. והוא זכאי בעולם הזה ובעולם הבא שמלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא פותח לו אוצרות טובים קדושים בו בשעה שהוא צריך לקבל את תפילתו. וזאת כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר דברים פרשת כי תבוא: "יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים", שאלו אוצרות שלמעלה וגם למטה. "שבעת ימים ושבעת ימים" הם כולם אחד, כמו שכתוב: "אוצרו הטוב את השמים" אוצרו אחד והוא את השמים, שבעה ושבעה הם מוצקות והן אחד.

וכל זאת מי זוכה? הוא הבן האדם שנדבק במלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא והוא יקבל את כל האוצרות הטובים והם בשני העולמות בעולם הזה ובעולם הבא.

ברכה לרפואה מהרה: לשרה בת מרימה

ברכה לאריכות ימים: לרוני בן ויקטוריה

משה רבנו פרק ג'

אבי הנביאים

"פינת הזהב"

כשישב משה לפני קערת הזהב וקערת הגחלים והביט בהן. וכולם ביקשו לדעת שיחרץ דינו לחיים או למוות. ואז שלח ידו לעבר הזהב. אולם אז דחף המלאך גבריאל את היד הפשוטה לעבר צלחת הגחלים הלוהטות, וידו נכוותה מחום הגחלים, והוא מיהר להכניס את אצבעותיו לפיו כדי לשכך את הכאב, וכך גם נכוותה גם לשונו. ומאז התקשה מעט משה בדיבורו ולא היה יכול לבטא בשורה אותיות אחרות. שכרה של בתיה שמור לה לעולם הבא. ובזכות שהצילה נפש אחת מישראל, זכתה ונכנסה בחייה לגן עדן. ובגן העדן יוצא הכרוז שלוש פעמים ביום וקורא: "הנה באה דמות דיוקנו של משה רבנו", ובתיה בת פרעה כורעת אז על ברכיה לפני דמותו של משה ואומרת: "אשרי ואשרי חלקי שגידלתי אור זה בעולם". משה רבינו היה שר חשוב ורם מעלה בממלכת פרעה. ומדי יום יצא משה לסייע בידי אחיו היהודים. ועוד משה התאמץ לשכנע את פרעה כדי לתת ליהודים מנוחה יום אחד בשבוע, ועל כך אומרים: "ישמח משה במתנת חלקו".

ואז הלשינו דתן ואבירם על משה בשל הריגת המצרי, ומשה עמד למשפט, ופרעה פסק עליו מיתה. ואז המוציא להורג וחרב שלופה בידו, וחרב פגעה בצווארו של משה רבנו, והכול בטוחים שראשו של משה ניתז מעליו. אך לתדהמתם גילו שמולם עומד משה רבינו חי, בריא ושלם, וצאוורו נעשה כשיש, ושוב הונפה החרב להכות מכת מוות במשה, ואז שלח הקדוש ברוך הוא מהומה בבית המשפט, והמלאך גבריאל ירד מהשמים כדי להבריח את משה מן המקום. וכל באי המשפט נהיו עוורים, אילמים ופסחים, ושלא יראו בבריחת משה. ואז הרים המלאך גבריאל את משה ונשאו המדברה, למרחק ארבעים יום ימי הליכה מארץ מצרים. משה הגיע לארץ כוש, ואנשי כוש סיפרו למשה את הצרות הנוראיות עם הנחשים והעקרבים שהובאו על יד בלעם בן בעור הרשע שעשה להם המלך קיקנו. ולאחר מותו של המלך קיקנוס, ומשה רבנו נהיה למלך לבני כוש.

ואז משה אמר לבני כוש, שיגדלו חסידות וירעיבו אותם 3 ימים, ואז ציווה משה לשחרר אותם לחפש מזון, ואז הם מצאו את הנחשים והעקרבים ובלעו אותם. ומשה ניצח את בלעם.... שיגדלו חסידות וירעיבו אותם 3 ימים, ואז ציווה משה לשחרר אותם לחפש מזון, ואז הם מצאו את הנחשים והעקרבים ובלעו אותם. המלחמה בין משה ובלעם הייתה קשה אך

בסופה גברו אנשי משה רבנו על אנשי בלעם וכבשו מחדש את ארצם. ארבעים שנה מלך משה רבנו וניהל את המדינה שזכתה בימים אלה לימים אובים, וזאת עד שמשה רבנו עזב את כוש ועבר לעבר ארץ מדין. משה רבנו התקבל בבית יתרו בסבר פנים יפות. אך לאחר ששמע יתרו על הקורות של משה ועל בריחתו מארץ מצרים, השתנה יחסו אל משה ואמר יתרו למשה אתה פושע. ויתרו לא הסתפק במילים אלא השליך את משה במרתף הבית, מתוך תקווה שימות שם תוך מספר ימים. אך הקדוש ברוך הוא שלח למשה רבנו גואל ומושיע, והיא ציפורה בתו של יתרו שחסה על משה, שהביאה לו במשך עשר שנים תמימות הביאה בחשאי אוכל למרתף וכללה את משה. עד שבאחד הימים אמרה ציפורה לאביה: הזוכר אתה את האיש שהשלכת לבית אסורים? אולי נרד לראות אם חי או מת? ולתדהמתו הרבה גילה יתרו את משה יושב במרתף חי ובריא והוא נתון בתפילה. ביום מן הימים כשהלך משה בחצר הבית צד את עיניו במטה הקבוע בתוך האדמה, והוא מהר לשלוף אותו והתבונן בו והמאה היה יפה להפליא, ואבן הספיר נצצה במטה ובו נחקקו שם ה' המפורש ושמותיהם של האבות, האמהות והשבטים ושלושה ראשי תיבות: דצ"ך עד"ש באח"ב. משקל המטה היה כבד מאוד, ואף על כן לא התאמץ משה רבנו בנשיאתו. האם אתה שלפת את המטה מן האדמה שעל יתרו את משה, כן מדוע לא, ובכך הבטיח יתרו מי שיוציא את המטה מהאדמה אתן לו את ביתי צפורה, וכך היה. יתרו נתן את צפורה בתו וכך קיים את הבטחתו. משה שאל את יתרו איך הגיע המטה לגינתך? השיב לו יתרו: המטה הזה הוציא אדם הראשון מגן עדן, ומאז עבר מדור לדור ומאב לבנו. עד יעקב אבינו מסרו ליוסף. ולאחר פטירת יוסף גנז פרעה את המטה בבית אוצרותיו, וכאשר ברח יתרו ממצרים נטל עימו את המטה ותקעו בגינתו. בראש העדר צועד משה רבנו את הצאן בדרכו. ולפתע אחד הגדיים ברח בריצה ומשה רץ אחריו..

המשך בשבוע הבא

נלקח ממדרשי חז"ל

 לעילוי נשמת הצדקת: **מרימה בת אלושה**

 לעילוי נשמת: **חיים ברדה בן חי ז"ל**

 לעילוי נשמת: **דוד מזרחי בן אהרן ז"ל**

 לעילוי נשמת: **נעמי מזרחי בת חנה ז"ל**

